

ΙΣΤΟΡΙΑ Β΄ ΤΑΞΗΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

3^ο ΘΕΜΑ

Τα παρακάτω κείμενα αναφέρονται στην κρίση της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας στις αρχές του 16^{ου} αιώνα. Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις απαραίτητες πληροφορίες από τις ιστορικές πηγές που σας δίνονται να σχολιάσετε κριτικά:

α. τα αναφερόμενα, σύμφωνα με το πρώτο παράθεμα, αίτια της κρίσης αυτής

(μονάδες 13)

β. τις απόψεις του Μαρτίνου Λουθήρου σχετικά με τα συγχωροχάρτια, σύμφωνα με το δεύτερο παράθεμα, το οποίο προέρχεται από τις 50 θέσεις που θυροκόλλησε σε εκκλησία της Βιτεμβέργης τον Οκτώβριο του 1517.

(μονάδες 12)

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Εδώ και πολύ καιρό, οι πάπες, οι καρδινάλιοι και οι επίσκοποι ανταγωνίζονται τους ηγεμόνες στις συνήθειες τους και μάλιστα είναι έτοιμοι να τους ξεπεράσουν [...]. Οι επίσκοποι ξεχνούν ότι ο τίτλος τους σημαίνει εργασία, εγρήγορση και φροντίδα. Θυμούνται όμως πολύ καλά το ρόλο τους μόνο για να απομυζούν χρήματα από το ποίμνιό τους [...]. Και θα ήταν πολύ καλύτερα τα πράγματα αν οι καρδινάλιοι σκέφτονταν ότι είναι διάδοχοι των αποστόλων [...]. Και οι πάπες οι οποίοι είναι οι τοποτηρητές του Χριστού στη γη, αν προσπαθούσαν να μιμηθούν τη ζωή του, τη φτώχεια του, το σταυρικό του μαρτύριο, την περιφρόνηση στη ζωή, αν σκέφτονταν μόνο το βάρος του ονόματος που έχουν, δηλ. πατέρας, ή το επώνυμό τους, δηλ. παναγιότατος, θα υπήρχε στη γη δυστυχία;

Pierre de Nolhac, *Erasme, Eloge de la folie*, Flammarion 1964, σ. 75-77.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

32. Θα καταδικαστούν αιώνια, μαζί με αυτούς που τους διδάσκουν, όσοι πιστεύουν ότι τα συγχωροχάρτια τους εξασφαλίζουν τη σωτηρία[...].

36. Κάθε χριστιανός που μετανοεί ειλικρινά μπορεί να έχει άφεση αμαρτιών χωρίς συγχωροχάρτια.

Μαρτίνος Λούθηρος, στο: *Genie, Religion and Ethics RT*, N.Y. 1992, σ. 33.